

***Må tidligst offentliggøres, når talen er holdt
Det talte ord gælder***

Karen Lund, musiker m.m. Ved mødet på Store Vi Danske Skole Fredag den 24. maj 2019 kl. 18.00

Norden møder Sydslesvig - vi knytter bånd.

Jeg er i anledning af årsmøderne i Sydslesvig blevet bedt om at holde en tale i Vanderup fredag den 24 maj.

Det overordnede motto for årsmøderne i Sydslesvig er - Norden møder Sydslesvig - vi knytter bånd.

Jeg er født og opvokset i Sydslesvig og var 16 år gammel da jeg med mit tyske pas i hånden og min danske identitet i hjertet slog mig ned på dansk jord for at videreuddanne mig og blive klogere på, hvad det vil sige at leve som fuldtids dansker.

Efter nogle år med dobbelt statsborgerskab blev jeg dansk statsborger.

Nu bor jeg i Århus Syd, hvor jeg udover at passe mit lille landsted, som også er den mødrende gård, arbejder i et eventbureau med fokus på musikalsk underholdning, bla som klovn Trutte, når det er i børneregi.

Jeg har reflekteret lidt over betydningen - at knytte bånd, i ordets bogstaveligste forstand.

At knytte kræver en aktiv handling, at binde noget sammen.

En ny forbindelse skabt af stærke tråde, der får en ny betydning ved sammenføjjningen.

Tråde, der mødes, og som i sammenføjjning bliver til bånd, der nu står stærkere i kraft af denne nye forening.

I kølvandet af tanker om at knytte bånd dukkede to kraftfulde kvinder op i min bevidsthed.

To kvinder med stærke værdier, som begge nåede at oplevede to verdenskrige.

Det blev en rejse tilbage i tid, men som Søren Kirkegård siger i et citat: Livet leves forlæns mens forstås baglæns.

To stærke kvinder, der via handling og vedholdenhed formåede at samle, motivere og inspirere de mennesker, som krydsede deres vej. De traf begge en aktiv beslutning om at rejse syd for grænsen for at gøre en indsats for kulturen og danskheden i Sydslesvig

De har haft en stor betydning igennem min opvækst i Sydslesvig, og har gjort sig bemærket på hver deres måde.

De havde noget på hjerte, var dybt forankret i deres kreativitet og passion.

Maren Sørensen er en af dem. I min skoletid var hun bare et portræt på væggen, i skolestuen i Valsbølhus. Sidenhen er hun blevet levendegjort i en bog af Pernille Juhl med titlen Marens Vilje. Jeg har nok altid været klar over at hun var noget særligt. Hun var bl.a. med til at grundlægge Valsbølhus, som oprindeligt startede i min oldefars staldbygning efter afstemningen i 1920. Det er god læsning fra en fjern tid, som alligevel kommer tæt på, når det drejer sig om at kæmpe for en sag.

Anna Kjems lærte mig at karte og spinde med håndten og rok. Sammen med Magda Nielsen skabte hun husflidsgården i Harrislee. I deres museum kunne man finde lidt af hvert, eller som Magda sagde: "Her er både skidt og kanel, men mest kanel." Plastikposer blev klippet op og strikket om til måtter eller indkøbsnet. Æggeskaller blev slået i fine stykker, indfarvet i kaffegrums og samlet i mosaikker.

Alt kunne bruges og genbruges.

Anna Kjems tiltagende døvhed klarede hun ved at konstruere sig et hørerør af en gammel støvsugerslange. Hun var af en helt særlig kaliber, to verdenskrige havde lært hende nøjsomhed og at klare sig for små midler.

Begge kvinder formåede at samle og samles om noget meningsgivende.

De kommer fra en tid, hvor der ikke var så mange midler, men alligevel havde de så meget på hjerte, og så meget at gi' af.

Min mormor kunne lidt af det samme. Hun vaskede plastikposer og hang dem til tørre, malede på konservesdåser og lavede dem om til vaser. Hun var en sand inspirator og gav sig tid til at lære fra sig.

I Århus har vi et fællesskab der hedder "Sager der samler". Det er et fællesskab af borgere, der bakker hinanden op i at løse problemer, vi møder i hverdagen.

Et hus for hverdagsaktivister, der laver sociale projekter med - og ikke for folk.

Det drejer sig om at være medskabende. Det kan f.eks. være - Sådan fikser du din gamle cykel - kurser, f.eks. for folk, der er ramt af kontanthjælpsloftet.

Det starter med nysgerrighed, lysten til at lære og handle sammen med andre.

Resultatet er mod handlekraft og initiativer der fornyer samfund og demokrati nedefra .

Det at være sammen om en aktivitet skaber fællesskabsfølelse, og det at være sammen om årsmøderne, med alt hvad det indebærer af forberedelser og forventninger, er for mig noget af essensen af at knytte bånd.

Når jeg går tilbage i tiden og binder en tråd op til i dag, er det med den bevidsthed, at vi i fællesskab kommer med hver vores tråde og binder dem sammen - så de bliver til et bånd. Et bånd, der understreger forbindelsen og samhørigheden mellem danske i Sydslesvig og Danmark.